

[Justitsministeren.]

stille til det høje Landsting, at Lovforslaget faar en hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Effersøe: I Bemærkningerne til Lovforslaget, saaledes som det fremsattes i Folketinget, findes der en indgaaende og klar Redegørelse for Sagen. Da jeg er fuldkommen enig heri og ligeledes enig i den højtærede Ministers Udtalelser i Dag, skal jeg fatte mig ganske kort. Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling.

Naar dette Lovforslag er blevet ophøjet til Lov i en nær Fremtid, hvilket jeg er forvisset om vil ske, har Statsmyndighederne paa ny ligesom ved tidligere Lejligheder og i det hele taget lagt en særlig og betydelig Velvillie for Dagen overfor det færøske Skolevæsen, hvilket det er mig en Glæde at udtale en uforbeholden Paaskønnelse af.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Politiets Ordning m. v.

Forhandlingen genoptoges.

Godskesen: I sin Forelæggelsestale nævnte den højtærede Justitsminister, at man kunde ordne den foreliggende Sag ud fra et af tre Udgangspunkter. Enten kunde man vende tilbage til en Ordning med rent kommunalt Politi, eller man kunde gaa over til en Ordning med rent Statspoliti som Enhedspoliti, eller man kunde arbejde videre paa det Grundlag, vi nu har, nemlig en Ordning, hvorefter der findes en Kombination af Statspoliti og kommunalt Politi. Af disse tre Ordninger antager jeg, at man uden videre kan lade den første ude af Betragtning. Med Hensyn til de to sidste, altsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal gaa over til et rent Statspoliti som Enhedspoliti, eller man skal have et Statspoliti i Forening med et kommunalt Politi, gælder det sikkert, for at tale med Fritz Jürgensen, at der i denne Sag kan siges meget baade pro et contra. Men det er ikke nødvendigt for mig at komme ind paa en principiel Udredning af dette Spørgsmaal. Jeg mener nemlig, at

man kan komme til en god og forsvarlig Ordning ud fra begge de to Udgangspunkter, naar blot den valgte Ordning gennemføres paa en fornuftig og praktisk Maade, hvilket atter beror paa, om man har Manden dertil. Da jeg imidlertid mener, at den højtærede Justitsminister er Manden til at gennemføre en Ordning paa en god og praktisk Maade, tror jeg, det vil være rigtigst at blive staaende ved den Ordning, som er vedtaget i det andet høje Ting med betydelig Majoritet, hvorved vi forhaabentlig sikrer os, at Lovforslaget kan blive gennemført i denne Samling, saa det bliver den højtærede Justitsminister, der kommer til at gennemføre Sagen.

Min principielle Tilslutning til Lovforslaget betyder imidlertid ikke, at jeg skulde mene, at der slet ikke kan være noget at rette. Der kan uden Tvivl være et og andet, som er værd at overveje, og jeg hørte derfor med Glæde i Gaar, at det er Mening, at Sagen skal undergives Behandling i et Udvalg. Til Behandlingen i dette Udvalg vil jeg da gerne udsætte mine Bemærkninger om Lovforslagets forskellige De-
tailler.

Hermed skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Jeppesen (Drusebjerg): Da den af mit Parti udpegede Ordfører i denne Sag ikke har kunnet være til Stede i dette Møde, er det faldet i min Lod at sige et Par Ord om Lovforslaget, og jeg skal da straks begynde med at sige, at jeg kan anbefale det til Fremme her i Tinget. Der er ikke stor Uoverensstemmelse mellem Rigsdagens Partier om Sagen, der er kun eet Hovedpunkt, hvor Meningerne deler sig, og det er med Hensyn til, om man skal gaa over fra den nuværende blandede Ordning til rent Statspoliti. Jeg er enig med den ærede sidste Taler i, at man bør ikke lægge stor Vægt paa, om det bliver det ene eller det andet. Det kan vel siges om den nugældende Ordning, at den har virket i nogen Grad tilfredsstillende, men der er den Vanskelighed ved at gaa over til rent Statspoliti, at Sagens økonomiske Side ikke saa helt let lader sig overse. Det kan ikke nægtes, at den økonomiske Virkning af at gaa over til rent Statspoliti vil blive, at en Række meget velstillede Kommuner, i første Række den rige Københavns Kommune, faar en meget væsentlig Fordel, og at det bliver mindre velstaaende Kommuner, der kommer til at betale saa meget mere. Saa vanskeligt som Forholdene ligger rundt omkring i